

דָּבַר אַחַר לַיְי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ דָּא אַרְעָא קְדִישָׁא
 עֲלָאָה דְקִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתְרַעֵי בְהַ.
 וּמְלוֹאָהּ אֵלִין נִשְׁמַתְהוֹן דְּעִדִּיקַיָּא (ד"א ל"ג דְּבִלְהוֹן מְלִיזִין לְהַ)
 אֶתְמַלְיָא (ד"א דְּאֶתְמַלְיָא) מְנִיחוּ מִחִילָא דְעַמּוּדָא חַד
 דְּעֲלָמָא קְיָימָא עֲלִיהַ. וְאִי תִימָא עַל חַד קְיָימָא.

תָּא חַזִי, מַה כְּתִיב, (תהלים כד) כִּי הוּא עַל יָמִים יִסְדָּהַ.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ז)

עַל יָמִים יִסְדָּהַ, אֵלִין חֲפִימִין דִּישְׂרָאֵל רַבְרַבֵּי
 דִּיִּסְדָּן אֲוִרֵיתָא וְחֲכַמְתָּא דְאֶתְקַרִיאת הַיָּם
 הַגָּדוֹל וְכֵן הוּא אֹמֵר (קְהֵלַת א') כָּל הַנְּחָלִים הַלְכִים
 אֶל הַיָּם. וְעַל נְהָרוֹת אֵלִין תְּלַמִּידֵיָּא דְאֵינוֹן רַבְרַבִּין
 מִן נְהָרָא. וְכֵן הָרַב גָּדוֹל מִן הַתְּלַמִּידִים. וְאֵינוֹן
 מַחְדָּדִין אֶת הָרַב בְּקוֹשִׁיּוֹתֵיהֶן. וְהוּא מְתַרְץ לֹון כָּל
 הַקּוֹשִׁיּוֹת וְאֵינוֹ מְתַרְשֵׁל. כְּמוֹ הַנְּהָרוֹת שְׂנַמְשְׁכִין לַיָּם

לשון הקודש

השלמה מההשמטות (סימן מ"ז)
 עַל יָמִים יִסְדָּהַ (תהלים כד) - אֵלוֹן חֲכָמֵי
 יִשְׂרָאֵל הַגָּדוֹלִים שִׁיִּסְדּוּ תוֹרָה וְחֲכָמָה
 שְׂנַקְרָאת הַיָּם הַגָּדוֹל, וְכֵן הוּא אֹמֵר,
 (קְהֵלַת א') כָּל הַנְּחָלִים הַלְכִים אֶל הַיָּם. וְעַל
 נְהָרוֹת - אֵלוֹן הַתְּלַמִּידִים שֶׁהֵם הַגָּדוֹלִים
 מִהַנְּהָרִים, וְכֵן הָרַב גָּדוֹל מִן הַתְּלַמִּידִים,
 וְהֵם מַחְדָּדִים אֶת הָרַב בְּקוֹשִׁיּוֹתֵיהֶן, וְהוּא
 מְתַרְץ לָהֶם כָּל הַקּוֹשִׁיּוֹת וְאֵינוֹ מְתַרְשֵׁל,

דָּבַר אַחַר, לְהַיְי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ - זוֹ אָרֶץ
 הַקְּדוּשָׁה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא
 רוּצָה בָּהּ. וּמְלוֹאָהּ - אֵלוֹן נִשְׁמַת
 הַעִדִּיקַיָּא וְד"א שְׂפָלָם מְמַלְאִים אוֹתָהּ
 מִתְמַלְאֵת וְד"א שְׂמִתְמַלְאֵת מִהֵם מִכַּחַ
 עַמּוּד אַחַד שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עָלָיו. וְאִם
 תֹּאמַר עַל אַחַד עוֹמֵד.

כִּי רָאָה מַה כְּתוּב, (תהלים כד) כִּי הוּא עַל
 יָמִים יִסְדָּהַ.

וַאִינּוּ מָלֵא שְׁנֵאמַר כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם.
וְהִרְאִיָּה אָמְרוּ אַחֲרַי בֶּן מִי יַעֲלֶה בְּהַר יִי. כִּי אִין
מַעֲשֵׂה בְּלֹא חֻכְמָה. כִּי הַתְּלִמוּד מֵבִיא לִידֵי מַעֲשֵׂה:

(עד כאן מההשמטות)

כִּי הוּא. מָאן הוּא. דָּא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא. פְּמָה
דְּאֵת אָמַר הוּא עֲשָׂנוּ. וּכְתִיב, (איוב כח) כִּי הוּא
לְקַצוֹת הָאָרֶץ יִבִּיט.

עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָה אֵלִין שְׂבַעָה
עֲמוּדִים דְּקִיּוּמָא (ארשא) עֲלֵייהוּ וּמְלִיין לָהּ. הִיא
אֶתְמַלִּיָּא מִנִּיחוּ, הִיךְ אֶתְמַלִּיָּא מִנִּיחוּ. בְּשַׁעְתָּא
דְּאֶסְגִּיאוּ וּכְאִין בְּעֵלְמָא כְּדִין אַרְעָא דָּא עֲבַדַת פִּירִין
וְאֶתְמַלִּיָּא מִכְּלָא.

וּבְשַׁעְתָּא דְּאֶסְגִּיאוּ חֵיבִין בְּעֵלְמָא כְּדִין כְּתִיב, (איוב
יז) אֲזָלוּ מִיָּם מִנִּי יָם וְנָהָר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ.

לשון הקודש

עַל יָמִים יִסְדָּה וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנָה – אֵלוּ
שְׂבַעָה עֲמוּדִים שְׂעוּמְדַת הָאָרֶץ עֲלֵיהֶם
וּמְמַלְאִים אוֹתָהּ, וְהִיא מִתְמַלְאֵת מֵהֶם.
אִיךְ מִתְמַלְאֵת מֵהֶם? בְּשַׁעָה שְׂמַתְרָבִים
הַצְּדִיקִים בְּעוֹלָם, אִזּוּ הָאָרֶץ הִזּוּ עוֹשָׂה
פְּרוֹת וּמִתְמַלְאֵת מֵהֶבֶל.

וּבְשַׁעָה שְׂמַתְרָבִים הִרְשָׁעִים בְּעוֹלָם, אִזּוּ
כְּתוּב (שם יז) אֲזָלוּ מִיָּם מִנִּי יָם וְנָהָר יַחֲרַב
וַיִּבֶשׁ. אֲזָלוּ מִיָּם מִנִּי יָם – זֶה הָאָרֶץ

כִּמוֹ הַנְּהָרוֹת שְׁנִמְשָׁכִים לָיִם וַאִינּוּ מָלֵא,
שְׁנֵאמַר כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם.
וְהִרְאִיָּה – אָמְרוּ אַחֲרַי בֶּן מִי יַעֲלֶה בְּהַר
הַיָּם, כִּי אִין מַעֲשֵׂה בְּלֹא חֻכְמָה, כִּי
הַתְּלִמוּד מֵבִיא לִידֵי מַעֲשֵׂה: ע"כ
מההשמטות.

כִּי הוּא, מִי הוּא? זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
כִּמוֹ שְׁנֵאמַר הוּא עֲשָׂנוּ, וּכְתוּב (איוב כח) כִּי
הוּא לְקַצוֹת הָאָרֶץ יִבִּיט.

אָזְלוּ מִיָּם מִנֵּי יָם, דָּא אַרְעָא קַדִּישָׁא דְאַמְרָן
 דְּאַשְׁתְּקִיָּא מִשְׁקִיָּו עֲלָאָה. וְנִהָר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ, הֵהוּא
 עֲמוּדָא חַד דְּקָאִים עֲלָה לְאַתְנַתְרָא מִנֵּיהּ. וְנִהָר יַחֲרַב
 וַיִּבֶשׁ כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה נז) הַצְדִּיק אָבַד.

וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה בְּהֵהוּא זְמַנָּא דְאַתְאֲכִידוּ אֲנָוּן
 חִיבִין מִעֲלָמָא קַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עציב) (נ"א
 אסתפל) אֲשֶׁתִּדְלַל עַל עֲלָמָא וְלֹא חָמָא מָאן (דקאים) דְּאַנִּין
 עֲלֵיהּ. וְאִי תִימָא הָא נַח, דְּהָוָה לִיהּ לְאַנְנָא עַל (דבריה)
 גְּרַמִּיָּה וְלֹאֲפָקָא מִנֵּיהּ תּוֹלְדִין לְעֲלָמָא. הָדָא הוּא
 דְכָתִיב כִּי אֹתָךְ רָאִיתִי צְדִיק לְפָנַי בְּדוֹר הַזֶּה. בְּדוֹר
 הַזֶּה דִּיִּקָּא.

רַבִּי יוֹסִי (דף טו ע"ב) אָמַר בְּדוֹר הַזֶּה דָּא שְׁבַחָא דִּילֵיהּ
 דְּהָוָה בְּהֵהוּא דָּרָא חִינָבָא וְאַשְׁתַּכַּח פּוּלֵי תַּאי
 אִישׁ צְדִיק תְּמִים (נדאי ולא בדרא דיליה אלא) (ס"א ודא די ליה)

לשון הקודש

וְלֹא רוּאָה מִי שְׁמַגֵּן וְשְׁעוּמַד עֲלָיו. וְאִם
 תֵּאמַר הֲרֵי נַח, שְׁהֵיָה לוֹ לְהִגָּן עַל וְדוּרוּן
 עֲצָמוֹ וְלִהְיוֹצִיא מִמֶּנּוּ תּוֹלְדוֹת לְעוֹלָם –
 זֶהוּ שְׁכַתּוּב כִּי אֹתָךְ רָאִיתִי צְדִיק לְפָנַי
 בְּדוֹר הַזֶּה. דִּיקָא בְּדוֹר הַזֶּה.

רַבִּי יוֹסִי אָמַר, בְּדוֹר הַזֶּה זֶה שְׁבַח שְׁלוֹ,
 שְׁהֵיָה בְּאוֹתוֹ דוֹר רְשָׁע, וְנִמְצָא כָּל כְּפֹךְ
 אִישׁ צְדִיק תְּמִים (נדאי ולא בדרור, אלא) וס"א

הַקְדוּשָׁה שְׁאַמְרָנוּ שְׁנִשְׁקִית מִהִשְׁקָאָה
 עֲלֵיוֹנָה. וְנִהָר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ – אוֹתוֹ הָעֲמוּד
 הָאֶחָד שְׁעוּמַד עֲלֵיהּ לְהִיּוֹת מוּאָר מִמֶּנּוּ.
 וְנִהָר יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ – כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (ישעיה נז)
 הַצְדִּיק אָבַד.

וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁנֵאָבְדִים
 אוֹתָם רְשָׁעִים מִהָעוֹלָם, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא (עציב) (מסתפל) מִשְׁתַּדַּל עַל הָעוֹלָם

וְאֶפְּלוּ בְּדָרָא דְּמֹשֶׁה, אֲבָל לֹא הָוּה יָכִיל לְאַגָּנָא עַל
 עֲלֻמָּא. בְּגִין דְּלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ עֲשָׂרָה בְּעֲלֻמָּא כְּמָה דְּאֵת
 אָמַר, (בראשית יח) אוּלַי יִמְצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה וְלֹא אֲשַׁתְּכַחוּ
 תַּמּוֹן, אוֹף הָכֵא לֹא אֲשַׁתְּכַחוּ עֲשָׂרָה. אֲלֵא הוּא וּתְלַת
 בְּנָוֵי וְנוֹקְבֵייהוּ וְלֹא הוּוּ עֲשָׂרָה.

(בזוהר ישן נמצא זה)

סְתָרֵי תוֹרָה

השלמה מההשמטות (סימן יב)

מָה הַשִּׁיב הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַח פְּשִׁיזָא מִן הַתִּיבָה וְרָאָה אֶת
 הָעוֹלָם חָרַב וְהִתְחִיל לְבָכּוֹת לְפָנָיו וְאָמַר רְבוּנוּ שְׁל עוֹלָם
 נִקְרָאתָ רַחוּם הִיָּה לָךְ לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ וְכוּ'. הַשִּׁיבוּ הַקָּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וְאָמַר. רַעֲיָא שְׁטִיָּיא, הַשְׁתָּא אֲמַרְתָּ דָּא, לְמָה לֹא
 אֲמַרְתָּ בְּשַׁעְתָּא דְּאֲמַרִּית לָךְ, כִּי אוֹתָךְ רְאִיתִי צְדִיק לְפָנַי וְגו'.
 וְאַחַר כֵּן, הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם. וְאַחַר כֵּן, עָשָׂה לָךְ תִּיבַת
 עֲצֵי גּוֹפֵר. כָּל הָאֵי אֲתַעֲפֹכִית וְאֲמַרִּית לָךְ בְּגִין דְּתַבְעֵי רַחֲמִין
 עַל עֲלֻמָּא. וּמִכְּדִין שְׁמַעְתָּא דְּתַשְׁתְּזִיב בְּתִיבּוֹתָא לֹא עָאל בְּלַבְךָ
 לְמַבְעֵי רַחֲמִין עַל יִשׁוּבָא דְּעֲלֻמָּא וְעַבְדַּת תִּיבּוֹתָא וְאֲשַׁתְּזִיבַת

לשון הקודש

וְהִתְחִיל לְבָכּוֹת לְפָנָיו וְאָמַר: רְבוּנוּ שְׁל
 עוֹלָם, נִקְרָאתָ רַחוּם, הִיָּה לָךְ לְרַחֵם עַל
 בְּרִיּוֹתֶיךָ וְכוּ'? הַשִּׁיבוּ הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְאָמַר: רוּעָה שׁוֹטָה, עֲבָשׁוּ אֶתְּהָ אוֹמַר
 אֵת זֶה? לְמָה לֹא אֲמַרְתָּ בְּשַׁעְתָּא שְׁאֲמַרְתִּי
 לָךְ כִּי אוֹתָךְ רְאִיתִי צְדִיק לְפָנַי וְגו', וְאַחַר
 הִנְנִי מֵבִיא אֶת הַמַּבּוּל מִיָּם, וְאַחַר כֵּן
 עָשָׂה לָךְ תִּיבַת עֲצֵי גּוֹפֵר? כָּל זֶה
 הִתְעַפְּכִיתִי וְאֲמַרְתִּי לָךְ כִּדִּי שְׁתַּבְּקֶשׁ
 רַחֲמִים עַל הָעוֹלָם, וּמֵאִז שְׁשַׁמְעַתָּ

וְהָאֲפְּלוּ בְּדוֹרוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, אֲבָל לֹא
 הָיָה יָכוֹל לְהִגִּין עַל הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא
 נִמְצְאוּ עֲשָׂרָה בְּעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית
 יח) אוּלַי יִמְצְאוּן שָׁם עֲשָׂרָה, וְלֹא נִמְצְאוּ
 שָׁם. גַּם כָּאן לֹא נִמְצְאוּ עֲשָׂרָה, אֲלֵא הוּא
 וְשְׁלֹשֶׁת בְּנָיו וְנוֹקְבוֹתֵיהֶם, וְלֹא הָיוּ עֲשָׂרָה.

סְתָרֵי תוֹרָה (בזוהר ישן נמצא זה)

השלמה מההשמטות (סימן יב)

מָה הַשִּׁיב הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַח
 כְּשִׁיזָא מִהַתִּיבָה וְרָאָה אֶת הָעוֹלָם חָרַב,

וּכְעַן דְּאַתְאָבִיד עֲלֵמָא פְּתַחַת פּוּמָךְ לְמַלְלָא קְדָמִי בְּעֵינִי
וּתְחַנּוּנִים. פִּיּוֹן דְּחֻזָּא נַח כְּךָ, אֶקְרִיב קְרַבְנִי וְעֲלוּן דְּכְתִיב (בראשית
ח') וַיִּקַּח מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר וְגו'.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בָּא וּרְאָה מָה בֵּין צְדִיקִים שְׁהִיּוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל
אַחַר נַח וּבֵין נַח, נַח לֹא הִגִּין עַל דּוֹרוֹ וְלֹא הִתְפַּלֵּל עֲלֵיהֶם
כְּאַבְרָהָם, דִּכְיִן דְּאָמַר קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם (בראשית י"ח)
זַעֲקַת סְדוּם וְעַמּוֹרָה כִּי רַבָּה מִיָּד וַיִּגַּשׁ אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר וְגו'
וְהִרְבָּה תְּחַנּוּנִים לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁשָׂאֵל שְׂאֵם יִמְצָא
עֲשָׂרָה צְדִיקִים שְׂיִכַּפֵּר לְכָל הַמָּקוֹם בְּעֵבוּרָם, וְחָשַׁב אַבְרָהָם
שְׁהִיּוּ בְּעִיר עִם לוֹט וְאַשְׁתּוֹ וּבְנוֹתָיו עֲשָׂרָה צְדִיקִים וּלְפִיכֵךְ לֹא
הִתְפַּלֵּל.

אַחַר כְּךָ בָּא מֹשֶׁה וְהִתְפַּלֵּל וְהִגִּין עַל דּוֹרוֹ פִּיּוֹן שְׂאֵמַר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא (שמות ל"ב) סְרוּ מִהֵר מִן הַדֶּרֶךְ. מִיָּד עָמַד מֹשֶׁה
בַּתְּפִלָּה וַיַּחַל מֹשֶׁה וְגו' עַד שְׂאַחֲזוֹתוֹ חִלְחָלָה. רַבְּנָן אֲמַרִי, לֹא
הֵנִיחַ מֹשֶׁה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַד שֶׁנִּתְּנָן נַפְשׁוֹ עֲלֵיהֶם מִן הָעוֹלָם

לשון הקודש

וְעַמּוֹרָה כִּי רַבָּה - מִיָּד נִגַּשׁ אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר וְגוֹמַר, וְהִרְבָּה תְּחַנּוּנִים לְפָנַי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, עַד שְׁשָׂאֵל שְׂאֵם
יִמְצָא עֲשָׂרָה צְדִיקִים, שְׂיִכַּפֵּר לְכָל
הַמָּקוֹם בְּעֵבוּרָם, וְחָשַׁב אַבְרָהָם שְׁהִיּוּ
בְּעִיר עִם לוֹט וְאַשְׁתּוֹ וּבְנוֹתָיו עֲשָׂרָה
צְדִיקִים, וּלְפִיכֵךְ לֹא הִתְפַּלֵּל.

אַחַר כְּךָ בָּא מֹשֶׁה וְהִתְפַּלֵּל וְהִגִּין עַל
דּוֹרוֹ. פִּיּוֹן שְׂאֵמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא (שמות
ל"ב) סְרוּ מִהֵר מִן הַדֶּרֶךְ - מִיָּד עָמַד מֹשֶׁה
בַּתְּפִלָּה, וַיַּחַל מֹשֶׁה וְגוֹמַר, עַד שְׂאַחֲזוֹתוֹ
חִלְחָלָה. רַבּוֹתֵינוּ אָמְרוּ, לֹא הֵנִיחַ מֹשֶׁה
לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַד שֶׁנִּתְּנָן נַפְשׁוֹ

שֶׁתִּנְצַל בַּתְּבָה, לֹא נִכְנַס בְּלִבְךָ לְבַקֵּשׁ
רַחֲמִים עַל יֵשׁוּב הָעוֹלָם, וְעִשִׂיתָ תְּבָה
וְנִצַּלְתָּ, וְכַעֲתָ, אַחֲרֵי שֶׁנִּיאָבַד הָעוֹלָם,
פְּתַחְתָּ פִּיךָ לֹאמַר לְפָנַי בְּקִשׁוֹת
וּתְחַנּוּנִים?! פִּיּוֹן שְׂרָאָה נַח כְּךָ, הַקְּרִיב
קְרַבְנֹת וְעוֹלוֹת, שְׂכַתוֹב (בראשית ח') וַיִּקַּח
מִכָּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה וּמִכָּל הָעוֹף הַטְּהוֹר
וְגוֹמַר.

אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, בָּא רְאָה מָה בֵּין
צְדִיקִים שְׁהִיּוּ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל אַחֲרֵי נַח וּבֵין
נַח. נַח לֹא הִגִּין עַל דּוֹרוֹ וְלֹא הִתְפַּלֵּל
עֲלֵיהֶם כְּאַבְרָהָם, שְׂפִיּוֹן שְׂאֵמַר הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם (שם ח') זַעֲקַת סְדוּם

הזוהר וימן העולם הבא דכתביב (שם) ואם אין מחנני נא מספרך אשר
כתבת אמר רבי יוסי מהכא (תהלים ק"ו) ויאמר להשמידם לולא
משה בחירו עמד בפרץ לפניו.

אמר רבי יהושע, מה ראה נח שלא ביקש רחמים על דורו. אמר
בלבו אולי לא אמלט דכתיב (בראשית ז') כי אותך ראיתי
צדיק לפני בדור הזה כלומר לפי הדור ולפיכך לא ביקש רחמים
עליהם. אמר רבי אלעזר אפילו הכי הוה ליה למבעי רחמין על
עלמא בגין דניחא ליה לקדשא בריה הוא, מאן דיימר טבא על
בנוי. מנא לן מגדעון בר יואש דלא הוה זכאי ולא בר זכאי
ומשום דאמר טיבותא על ישראל, אמר ליה קדשא בריה הוא,
(שופטים ו') לך בכחה זה והושעת את ישראל מיד מדון. מהו בכחה
זה טיבותא דאמרת על בני. (עד כאן מההשמטות)

**רבי אלעזר שאיל ליה לרבי שמעון אבוי, הא תנינן
בשעתא דעלמא אתמלייא חובי בני נשא
ודינא נפק, ווי לההוא זכאה דאשתכח בעלמא**

לשון הקודש

לבקש רחמים על העולם, משום שגוה
לקדוש-ברוך-הוא מי שיאמר טוב על
בניו, מנין לנו? מגדעון בן יואש, שלא
היה צדיק ולא בן צדיק, ומשום שאמר
טוב על ישראל, אמר לו הקדוש ברוך
הוא (שופטים ו') לך בכחה זה והושעת את
ישראל מיד מדון. מה זה בכחה זה?
הטוב שאמרת על בני. ע"כ מההשמטות.
רבי אלעזר שאל את רבי שמעון אבוי,
הרי שנינו, בשעה שהעולם מתמלא
בחטאי בני אדם והדין יוצא - אוי

עליהם מן העולם הזה וימן העולם הבא,
שכתוב (שם) ואם אין מחנני נא מספרך
אשר כתבת. אמר רבי יוסי, מכאן (תהלים
קו) ויאמר להשמידם לולי משה בחירו
עמד בפרץ לפניו.

אמר רבי יהושע, מה ראה נח שלא
בקש רחמים על דורו? אמר בלבו, אולי
לא אמלט, שכתוב (בראשית ז') כי אותך
ראיתי צדיק לפני בדור הזה, כלומר לפי
הדור, ולפיכך לא בקש רחמים עליהם.
אמר רבי אלעזר, אפילו כף היה לו

דַּאִיְהוּ אֶתְפֶּס בְּחוּבוֵי דְחֵיבֵיָא בְּקַדְמֵיָא. נַח אִיךְ
 אֲשֶׁתִּזְיַב דְּלֹא אֶתְפֶּס בְּחוּבוֵיהוּ. אָמַר לִיהָ הָא אֶתְמַר
 דְּקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּעָא לְאַפְקָא מִנִּיהָ תּוֹלְדִין
 לְעֶלְמָא מִגּוֹ תִּיבוּתָא. וְתוּ דְהָא דִּינָא לֹא יִכְלָא
 לְשִׁלְטָאָה עֲלוּי בְּגִין דְּהָוָה טָמִיר וְגַנְיָו בִּיתְבָּה
 וְאֶתְפֶּסִיָּא מִעֵינָא.

וְתֵא חֲזִי, כְּתִיב, (צפניה ב) בִּקְשׁוּ צְדָק בִּקְשׁוּ עֲנוּה אֲוִלֵי
 תִּסְתְּרוּ בְיוֹם אָפִי יי. וְנַח בְּקִשׁ צְדָק וְעָאֵל
 בְּגִנְוָה דְּתִיבוּתָא, וְאֶסְתַּתֵּר בְיוֹם אָפִי יי. וְעַל דָּא דִּינָא
 לֹא יִכִּיל לְשִׁלְטָאָה וְלְקַטְרָגָא לִיהָ. הָכָא אֶתְרַמִּיז
 לְאֲנָן קַדִּישֵׁי עֲלִיזִינִין לְמַנְדַּע בְּרִזָּא דְאֶתְוֹן קַדִּישִׁין
 עֲלָאִין הַפּוּכָא דְאֶתְוֹן כ"ב לְאֶתְמַחֵי לְאֲנָן חֵיבֵיָא.
 וְעַל דָּא וַיִּמָּחוּ מִן הָאָרֶץ כְּתִיב. בֹּא אֵתָּה וְכֹל בֵּיתְךָ.
 רַבִּי יִצְחָק פָּתַח (ישעיה טו) מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ

לשון הקודש

בִּקְשׁוּ עֲנוּה אֲוִלֵי תִּסְתְּרוּ בְיוֹם אָפִי ה'. וְנַח
 בְּקִשׁ צְדָק, וְנִכְנַס לְתוֹךְ הַתְּבָה וְנִסְתַּר
 בְיוֹם אָפִי ה', וְעַל זֶה הִדִּין לֹא יִכִּיל לְשַׁלַּט
 וְלְקַטְרָג עֲלוּי. כָּאֵן נִרְמָז לְאוֹתָם קְדוּשִׁים
 עֲלִיזִינִים לְדַעַת בְּסוּד הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת
 הָעֲלִיזוֹנוֹת הַהַפּוּךְ שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת כ"ב
 לְהַכּוֹת אֵת אוֹתָם הָרָשָׁעִים, וְעַל זֶה וַיִּמָּחוּ
 מִן הָאָרֶץ כְּתוּב. בֹּא אֵתָּה וְכֹל בֵּיתְךָ.

רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (ישעיה טו) מוֹלִיךְ לִימִין

לְאוֹתוֹ צְדִיק שְׁנַמְצָא בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא
 נִתְפֶּס בְּחֻטְאֵי הָרָשָׁעִים בְּתַחֲלָה. אִיךְ
 נִצַּל נַח שְׁלֹא נִתְפֶּס בְּחֻטְאֵיהֶם? אָמַר לוֹ,
 הֲרִי נִמְאֵר שְׂרָצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְהוֹצִיא מִמֶּנּוּ תּוֹלְדוֹת לְעוֹלָם מִתּוֹךְ
 הַתְּבָה. וְעוֹד, שֶׁהֲרִי הִדִּין לֹא יִכִּיל לְשַׁלַּט
 עֲלוּי, מִשּׁוּם שֶׁהָיָה טָמִיר וְנִסְתַּר בְּתַבָּה
 וְהַתְּבָה מִדְּעִינִין.

וְכֵא וְרָאָה, כְּתוּב (צפניה ב) בִּקְשׁוּ צְדָק